



Fader Vår...

Gör mina steg stadiga. Låt mina tvivel tystna och mitt heliga sinne bli stilla och tala till mig. Jag har inga ord att ge till Dig... jag vill endast lyssna till Ditt Ord och göra det till mitt.

Led mig när jag övar så som en fader leder ett litet barn på en väg som barnet inte förstår. Ändå följer barnet med, säker och trygg, eftersom barnets fader visar henne/honom vägen.

På så sätt för jag mina övningar till Dig. Och om jag snavar kommer Du att hjälpa mig upp. Om jag glömmer vägen litar på att Du alltid kommer ihåg den. Jag går vilse, men Du kommer inte att glömma att kalla mig tillbaka. Påskynda nu mina steg, så att jag kan vandra säkrare och snabbare till Dig. Och jag accepterar det Ord Du erbjuder mig för att förena våra övningar när jag repeterar tankarna som Du har givit mig.

Detta är den tanke som ska föregå de tankar vi repeterar.... Som beskriver det Heliga Själv Som vi delar med varandra och nu förbereder oss på att åter känna:

Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

(Ur En Kurs i Mirakel, A- Repetition V. Inledning)